

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 577/2014-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť P. V., zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Žedényiovou, Palackého 85/5, Trenčín, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajskej prokuratúry v Trenčíne č. k. 1 Kv 29/2013-9 z 5. novembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2014 doručená sťažnosť P. V. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1 Kv 29/2013-9 z 5. novembra 2013 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a priložených príloh – v rozsahu procesného rozhodovania ústavného súdu (pozri výrok, pozn.) – inter alia vyplýva, že krajská prokuratúra napadnutým uznesením v zmysle dikcie ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zamietla sťažnosť obvineného sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ, Trnava ČVS: PPZ-367/NKA-PZ-ZA-2012 z 30. septembra 2013, ktorým bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 a 2 Trestného poriadku a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 a 2 písm. a) a ods. 4 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), pretože sťažnosť nebola dôvodná.

3. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, argumentujúc skutkovými okolnosťami prípadu, viaceré pochybenia krajskej prokuratúry v odôvodnení napadnutého uznesenia, z ktorých s poukazom na judikatúru ústavného súdu odvodzuje porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Zdôrazňuje, že:

„Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín sa v procese konania a rozhodovania o sťažnosti obv. ... náležite, resp. prakticky vôbec nevysporiadal s vecne a právne podstatnými námietkami sťažovateľa /obvineného/. Odôvodnenie uznesenia prokurátora Krajskej prokuratúry nedáva odpovede na výhrady sťažovateľa.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín nesprávne právne posúdil a vyhodnotil doposiaľ zistený skutkový stav veci.

Rozhodnutie dozorujúceho prokurátora, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti vzneseniu obvinenia, je svojvôľne, arbitrárne, nepreskúmateľné a celkom zjavne neodôvodnené, lebo sa dozorujúci prokurátor nevysporiadal s argumentáciou obvineného bez racionálneho, zákonného základu, čím hrubo porušil nielen ust. Trestného poriadku, ale aj ústavné práva obvineného na spravodlivý proces, garantované v čl.46 ods. 1 Ústavy SR a čl.6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, spojené s právom na obhajobu. Uznesenie prokurátora neuvádza preskúmateľné dôvody. ...

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym relevantným spôsobom nereagoval na konkrétnu argumentáciu sťažovateľa - obv. a v tom zmysle treba ním predmetné uznesenie považovať za arbitrárne rozhodnutie, neuvádzajúce preskúmateľné dôvody a právne úvahy, na ktorých je založené.

Vyhodnotiac všetky horeuvedené skutočnosti možno bez akýchkoľvek pochybností vysloviť záver, že postup vyšetrovateľa PZ podľa §206 ods. 1 Tr. poriadku voči osobe... v danej trestnej veci bol jednoznačne predčasný, nezodpovedajúci konkrétnym dôkazom vo vyšetrovacom spise a neopierajúci sa o v tom čase zhromaždené dôkazy, pričom rozhodnutie o vznesení obvinenia zo dňa 30.09.2013 vydané po takomto postupe je nezákonné a nedôvodné.“

4. Sťažovateľ ďalej uvádza:

„... prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh podľa ust. §363 a nasl. Trestného poriadku na zrušenie právoplatného rozhodnutia - hore uvedeného uznesenia prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a tiež uznesenia policajta PZ Trenčín.

Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 02.05.2014, sp. zn.: IV Pz 281/13/1000-14 uviedla, že jej bol doručený náš návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, uznesenia prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 05.11.2013, sp. zn.1 Kv 29/2013-9 a jemu predchádzajúceho uznesenia vyšetrovateľa PZ zo dňa 30.09.2013, sp. zn. PPZ-367/NKA-ZA-2012, ktoré jej dňa 25.11.2013 bolo doručené. Po úvodnom obsahovom posúdení podania prijala náš návrh s konštatovaním, že sa jedná o návrh na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, s príslušnosťou na ďalšie konanie pre Generálnu prokuratúru SR, čím sa stotožnila s našim označením podania a skutočnosťou, že návrh bol podaný oprávnenou osobou a v zákonom určenej lehote, ako to ukladá § 364 odsek 1, odsek 3 Trestného poriadku.

Posúdením doručeného návrhu z hľadiska v ňom namietaných skutočností, v konfrontácii s predloženým spisovým materiálom, preskúmaním napádaných rozhodnutí z formálnych a vecných dôvodov, opakovane konštatovala, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, v zákonom určenej lehote, avšak nie je dôvodný...

Generálna prokuratúra SR uviedla, že s postupom vyšetrovateľa a dozorového prokurátora sa plne stotožňuje a vydané rozhodnutia považuje za vecne správne, zákonné

a v primeranom rozsahu dostatočne podrobne odôvodnené. Vzhľadom na uvedené, že vyšetrovateľ a podriadený prokurátor dostatočným spôsobom popísali zistené skutkové a právne závery tieto nebude opakovane uvádzať, ako už uviedla plne sa s nimi stotožňuje a v podrobnostiach nás na ne odkazuje.“

5. Na základe uvedeného sťažovateľ v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa... podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR na súdnu a inú právnu ochranu uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 05.11.2013, sp. zn. 1 Kv 29/2013-9 bolo porušené.

Uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 05.11.2013, sp. zn. 1 Kv 29/2013-9 sa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Okresná prokuratúra Trenčín je povinná právnemu zástupcovi sťažovateľa zaplatiť trovy právneho zastúpenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

8. Sťažovateľ sťažnosťou namieta porušenie v bode 1 označeného základného práva výlučne uznesením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kv 29/2013-9 z 5. novembra 2013, ktorým zamietla sťažnosť obvineného sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa, ktorým bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 a 2 Trestného poriadku a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 a 2 písm. a) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pretože sťažnosť nebola dôvodná. Zo sťažnosti, ako i z jej príloh pritom ústavný súd považuje za zrejmé, že sťažovateľ prostredníctvom svojej advokátky podal 25. novembra 2013 na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v zmysle ustanovenia § 363 a nasl. Trestného poriadku návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia krajskej prokuratúry č. k. 1 Kv 29/2013-9 z 5. novembra 2013, ako i jemu predchádzajúceho uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ, Trnava ČVS: PPZ-367/NKA-PZ-ZA-2012 z 30. septembra 2013.

Pretože sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti napáda len uznesenie krajskej prokuratúry (a nie aj neskoršie rozhodnutia/upovedomenia generálnej prokuratúry), ústavný súd sa zameral na včasnosť podania ústavnej sťažnosti zo strany sťažovateľa.

9. Z obsahu sťažovateľom priložených listín považoval ústavný súd za preukázané, že sťažnosť bola podaná po lehote, keďže z podania generálnej prokuratúry z 2. decembra 2013 ústavnému súdu vyplynulo, že sťažovateľ mal vedomosť o napadnutom uznesení krajskej prokuratúry č. k. 1 Kv 29/2013-9 z 5. novembra 2013 minimálne od 25. novembra 2013, keď sa prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne obrátil s návrhom na zrušenie tohto právoplatného rozhodnutia na generálnu prokuratúru.

10. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite

svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy)

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

11. Pretože sťažovateľ podal sťažnosť na ústavnom súde zjavne po uplynutí 2-mesačnej lehoty (pozri k tomu bod 9), ústavný súd musel sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2014